INSTRUKCYA

Dla Komor Celnych i Konsumcyynych Xięstwa Warszawskiego, iak sobie przy odkryciu Kontrawencyy postępować maią.

MINISTER SKARBU

Uznawszy potrzebę wskazania Komorom Celnym i Konsumcyynym, iak sobie przy odkryciu wszelkich zdarzyć się mogących przestępstw Celnych i Konsumcyynych postępować maią, następuiące tymże do zachowania podaie w tey mierze przepisy.

Artykuł I.

O Obowiązkach Denuncyanta i Saisissanta.

§. 1.

Lubo pierwszym każdego Oficyalisty Skarbowego, stosownie do wykonaney na wierność przysięgi, iest obowiązkiem, wszelkiey dokładać pilności, aby Skarb w dochodach dozorowi iego poruczonych nie szkodował; niemniey iest także każdego Oficyalisty Skarbowego powinnością, wszelkich chronić się uciemiężeń, szykany i

32879
K 2197

prześladowań, naymnieyszą niesłuszną przykrość osobie prywatney zadać mogących.

§. 2.

Gdy kto na Kontrabandzie lub defraudacyi pochwycony zostanie, powinien naprzód ten, co takową Kontrabandę lub defraudacyą dostrzegł, osobę poymaną z zaaresztowanemi obiektami do główney Komory w okolicy, w którey przestępstwo przez niego odkryte zostało zaprowadzić, w żadne bynaymniey z podobną osobą niewchodząc ugody, lub odkrytego przestępstwa bez wiedzy przełożonych swoich pod karą Kassacyi (gdyby był Oficyalistą) niezałatwiaiąc. W przypadku gdyby przestępny miał się opierać, natenczas u naybliższey zwierzchności o pomoc dopraszać się należy i tym sposobem defraudanta osobiście wraz z zdybanemi przemyconemi obiektami Komorze rzeczoney przystawić.

§. 3.

Denuncyant po ukończonem dostawieniu przestępnego powinien bez zwłoki podać Komorze główney protokół denuncyacyi, albo ieźli sam pisać nie umie, siebie do protokółu wziąść kazać i wyszczególnić dokładnie iak się rzecz cała stała.

Protokół denuncyacyi, aby był dokładnym, następuiące mianowicie obeymować powinien punktą.

339 25 a/
BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA w Toruniu

1. Datę i mieysce zaaresztowania; ostatnie to szczególniey wyrażane i opisywane bydź powinno, aby się przekonać można było, czy oskarżony mieysce Celne iuż minął lub obiechał, albo czy Denuncyant w przyaresztowaniu za nadto skwapliwym się nie okazał.
2. Imie, Nazwisko, stan i mieysce zamieszkania oskarżonego.
3. Gatunek, ilość i wartość towaru zakwestyonowanego.
4. Czy iacy świadkowie przytomnemi byli i z nazwiska, którzy i zkąd.
5. Czy oskarżony szukał przekupić Denuncyanta, w którym to przypadku pieniądze wzięte Komorze główney ostatni oddać powinien, aby ta po ukończoney sprawie takowe Zwierzchności mieyscowey za kwitem na rzecz ubogich oddać mogła, i nakoniec,
6. Wszystkie inne ważne okoliczności, któreby Denuncyant do udowodnienia denuncyacyi swoiey mógł mieć do przełożenia.

§. 4.

Denuncyant przy nastąpić maiącey indagacyi, instrukcyi processu i na wszystkie do niego wychodzące *Cytacye* osobiście stawać powinien i dalszego postępu sprawy, końcem dopilnowania obrony dobra Skarbu oczekiwać.

Artykuł II.

O Obowiązkach Oficyalistów Komory przy instruowaniu Processów.

§. 5.

Pisarz wspólnie z Kontrolerem lub Rewizorem Komory Główney przy obcém doniesieniu o popełnioney Kontrawencyi Celney, do indagowania sprawy przystąpić iest mocen, w przytomności mieyscowey osoby Sądowey, lub członka Magistratu, Wóyta etc. etc., a w niedostatku tychże, dwóch wiary godnych i zamieszkałych świadków. W indagowaniu interessów podobnych sumniennie i bezstronnie wszelkich zaszłych okoliczności Oficyalistom dochodzić należy, i we wszystkiém ostrożnie sobie postępować.

Toż samo rozumieć się ma i o Komorach Konsumcyynych i tych gdzie tylko ieden iest ustanowiony Oficyalista.

§. 6.

Gdyby iednak Oficyaliści Kassowi Komory, sami byli denuncyantami, natenczas do instrukcyi sprawy przystąpić nie są mocni, i w podobnym przypadku Oficyalista Skarbowy zupełnie w rzeczy nieinteressowany do czynności pomienioney wzywanym bydź powinien.

§. 7.

Gdy protokół denuncyacyi podanym albo spisanym został, a doniesienie iest takie,

iż się do rozpoczęcia processu kwalifikuie, natenczas takowy w reiestr processowy niebawnie wciągnięty bydź powinien i do indagacyi rzeczy przystąpić należy. Przeciwnie zaś gdyby się doniesienie do rozpoczęcia processu nie kwalifikowało, zrobić w tey mierze przełożenie potrzeba do Dyrektora Skarbu *respective* Departamentu, denuncyacyi aż do nadeszłey rezolucyi iego w reiestr processowy nie wciągać, i obiektu zakwestyonowanego nie uwalniać.

§. 8.

Jeźli oskarżony i świadkowie albo w mieyscu Komory sprawę indaguiącey, albo w iey pobliskości nie są zamieszkali lub nie znayduią się; Komora takowa na koszta i zwłokę z ich osobistego stawienia się wyniknąć mogące, zważać niepowinna, lecz za każdym razem końcem ich wysłuchania rekwirować nayblizszą ich zamieszkania Komorę i tey protokoł zaszłey denuncyacyi kommunikować. Jeźli osoby woyskowe Ustawy i Urządzenia Celne przestępuią, lub iako świadki do Indagacyi wezwane bydź maią, obowiązkiem iest Komór wyższe władze woyskowe mieyscowe lub w pobliskości będące rekwirować, aby tymże do indagacyi stawić się przed Urząd zaleciły.

§. 9.

Jeźli denuncyacya iest fundamentalną, natenczas bez dalszey zwłoki czasu do inda-

gacyi przystąpić można, wezwawszy sądową osobę, która czynność tę wspólnie podpisywać i na to szczególniey mieć baczność powinna, aby to wszystko co oskarżony na uniewinnienie siebie podaie, rzetelnie w protokóle indagacyynym zapisywaném było.

W mieyscach gdzie żadney nie ma osoby sądowey, można zamieszkałego przysięgłego Członka Zwierzchności mieyscowey, albo gdy i tey nie ma, dwóch mieyscowych z reputacyi znanych Mieszczan lub Obywateli, iako wiary godnych świadków do tey czynności pociągnąć, którzy Indagacyi przytomnemi bydź powinni i protokół wspólnie podpisać.

Gdyby zaś ani dwóch takowych mieyscowych nie było osób, któreby czytać i pisać umiały, natenczas w potrzebie przytomność iedney takowey za świadka wezwaney osoby iest dostateczną.

Ze iednak zupełna wiara sądowa takowey czynności przyznawaną bydź nie może, Komory ostrożnie sobie postępuiąc, do wysłuchania stron przybycia wezwać się mianey osoby sądowey ile możności oczekiwać będą, a to mianowicie ieźli z przewłoki sprawy żadnego nie ma dla Skarbu niebezpieczeństwa, a oskarżony pewnym iest i osiadłym mieszkańcem.

§. 10.

Przy Indagacyi następuiącym sposobem postępować należy:

A. Protokół denuncyacyi w przytomności sądowey lub inney do tey czynności wezwaney osoby i Denuncyanta, głośno i wyraźnie oskarżonemu powinien bydź przeczytany, z oświadczeniem, że się go wzywa, aby wszystkie iakieby tylko miał do poparcia obrony swoiey dowody podał.

Jeżli on denuncyacyi nie przyznaie i takową zupełnie lub w części zaprzecza; natenczas należy do indagacyi szczegółów denuncyacyi przystąpić i rzecz całą okolicznie tym porządkiem, iakim się prowadziła indagacya, opisać. Tu rozumieć się ma z siebie, że okoliczności do sprawy nienależące w czynności podobne mięszane bydź nie powinny, albowiem prócz ciemności i zawikłania nic sprawie dodać nie mogą.

B. Należy uwiadomić oskarżonego, że ieźli bez wybiegów i krętarstw do popełnionego przestępstwa dobrowolnie się przyzna i karze się podda, prócz porto i innych w gotowiznie z powodu sprawy iego wyłożonych expensy, dalszych kosztów uniknie.

C. W protokóle pomienionym należy dokładnie wyrażać:

a. Oskarżonego imie, nazwisko, wiek, religią, zamieszkanie, stan, czy żonaty, czy ma dzieci i wiele, iaki posiada urząd, iakie prowadzi rzemio-

sło i w iakiém maiątek iego iest położeniu.

b. Niemniey iaka iest wartość zaaresztowanego obiektu, i iak wielka ilość defraudowanego podatku.

D. Gdyby się w Indagacyi ważne okazywały sprzeczności, takowe przez wysłuchanie świadków i sposobem konfrontacyi ile możności obiaśniane i załatwiane bydź powinny.

E. Swiadkowie przez Denuncyanta do udowodnienia oskarżonemu przestępstwa, lub oskarżonego do uniewinnienia siebie użyci, do przysięgi sądownie pociągani bydź winni, ieźli Denuncyant wspólnie z oskarżonym onych od złożenia przysięgi uwolnionemi mieć nie będą chcieli.

F. Ieźli w indagacyi i kontrawencya policyyna odkrytą zostanie, natenczas wypada osobny w tey mierze spisać protokół, i takowy Zwierzchności mieyscowey policyyney do dalszego dochodzenia rzeczy przesłać.

G. Gdy iuż wszystkie okoliczności należycie zostaną obiaśnione i wyszczególnione, natenczas protokół indagacyyny zrozumiale od słowa do słowa w oyczystym ięzyku oskarżonemu w przytomności wezwanych stosownie do §. 9 Instrukcyi ninieyszey osób powinien bydź przeczytany, a ieźliby o-

skarżony nic więcey do podania nie miał, należy protokół podobny po własnoręczném onego przez oskarżonego i przytomnych podpisaniu ukończyć. — A gdyby oskarżony pisać nie umiał, natenczas osoba sądowa lub inna do prowadzenia indagacyi wezwana, zaszłe przeczytanie i objaśnienie protokółu, tudzież osobistą przytomność oskarżonego i rzetelność położonego w mieysce podpisu znaku atestować powinna.

§. 11.

Przy każdey denuncyacyi na zabezpieczenie Skarbu powinna Komora obiekt zaaresztowany i sobie dostawiony, ieźli popsuciu nie podpada, wziąść do depozytu i takowy pieczęcią swoią, a ieźli bydź może to i pieczęcią oskarżonego opatrzyć. Gdyby zaś oskarżony pieczęci własney nie miał, natenczas pieczęć Zwierzchności mieyscowey pieczęć właściciela zastąpić powinna. Ieźli obiekt przyaresztowany zepsuciu podpada, natenczas przepisy §. 32 *ad a.* co do mięsa dane, maią mieysce. Po ukończoney tey czynności Komora dla bezpieczeństwa Skarbu żądać powinna od oskarżonego złożenia przyzwoitey kaucyi, którey wielkość, stosownie do wielkości defraudowanych podatków, ustanowić się maiącey kary, kosztów processowych, zgoła tego wszystkiego co tylko natura rozpo-

szętego processu wedle zbioru przepisów i ustaw pod d. 1 Października r. 1809 wydanego, pociągnąć za sobą może, determinowaną bydź powinna.

§. 12.

Przyaresztowane niezakazane towary mogą bydź na żądanie defraudanta mu oddane za złożoną przez niego przyzwoitą kaucyą, stosownie do wydanych Reskryptem *de dato* 2 Listopada 1809 r. w tey mierze przepisów, przy końcu Instrukcyi ninieyszey pod Litt: *A.* załączonym.. Wielkość kaucyi podobney do wartości towaru defraudowanego stosowana bydź powinna i na osobnym dostatecznie spisanym w przytomności osoby sądowey, albo Burmistrza mieyscowego, a przez oskarżonego własnoręcznie podpisanym Protokóle detaxacyi przez zaprzysięgłego Taxatora zasadzać się.

Rozumieć się ma z siebie, że na wszelki przez oskarżonego złożony depozyt, Komora kwit dostateczny temuż wydawać iest obowiązaną.

Podobne za złożoną przez oskarżonego kaucyą zwracania obiektu zaaresztowanego, wtenczas nawet mogą mieć mieysce, gdy denuncyacya do temczasowego zadecydowania Dyrektora Skarbu na mocy przepisów §. 7go Instrukcyi ninieyszey iest przełożoną.

§. 13.

Osoby Sądowe lub inne do prowadzenia indagacyi na mocy §. 9 Instrukcyi ninieyszey użyte, należności swoie do Akt processowych likwidować powinny, które po zadecydowaniu processu pobierać dopiero mogą.

§. 14.

Po ukończeniu Indagacyi Komora opinią swoię z zasadami obowiązków służby i słusznością zgodną wyrażać powinna, na iak wielką oskarżony karę zasłużył, iaką i iak wielką kaucyą złożył, czy iuż więcey razy w podobnych przypadkach kontrabandy lub defraudacyi był pochwyconym, lub czy to iest pierwszem iego przestępstwem.

§. 15.

Akta takowey denuncyacyi i Instrukcyi sprawy w iedno porządnie zszyte, rubrowane, foliowane i rotulowane bydź powinny, tudzież numerem bieżącym Rejestru processowego z roku etatowego bieżącego oznaczone. Rubrum onych ułożone bydź może w sposób następuiący:

Akta denuntiationis w sprawie NN. przeciwko NN. o defraudacyą podatków Celnych (lub Konsumcyynych) tego lub owego obiektu, albo o wprowadzenie tego lub owego zakazanego towaru.

Akta takowe wraz z rapportem osobnym przełożonemu Dyrektorowi Skarbu

franco do decyzyi przesłane bydź maią; porto zaś natychmiast z wziętego od oskarżonego depozytu na rachunek iego awansować należy.

§. 16.

Skoro Rezolucya Dyrektora Skarbu do Komory nadeydzie, powinna bydź takowa oskarżonemu niebawnie do wiadomości podana, z zapytaniem czy na niey przestaie albo daley sprawę swoię chce popierać; w którym to ostatnim przypadku wyznacza mu się przeciąg czasu dwutygodniowy do namyślenia od daty uwiadomienia.

Komory oświecać oskarżonych powinny, że tymże w każdym przypadku, po zapadłey Dyrektora Skarbu rezolucyi, wolno iest żądać albo sądowego ich sprawy rozstrzygnienia, albo też przez Dyrektora u Ministra Skarbu pośrzednio moderacyi lub zniesienia oznaczoney rezolucyą Dyrektora kary poszukiwać. W ostatnim tym iednakże przypadku oskarżony Komorze protokólarnie oświadczyć powinien, że na zapaść maiącey Ministra Skarbu decyzyi zupełnie poprzestać iest iego zamiarem, i że po teyże zapadłey dalszych prawnych w sprawie swoiey kroków zrzeka się.

§. 17.

W każdym razie, czy to natenczas gdy oskarżony na karze rezolucyą Dyrektora oznaczoney poprzestaie, czy to gdy dalsze w sprawie swoiey przedsiębierze śrzodki o-

brony, oświadczenie iego protokólarnie odbywać się powinno, i protokół oświadczenia takowego wraz z rapportem i Aktami Dyrektorowi Skarbu zwracany.

§. 18.

Przy publikacyi rezolucyi Dyrektora niekoniecznie oskarżony przytomnym bydź powinien, gdy tenże dla choroby lub inney iakiey przyczyny stawić się osobiście nie może. W podobnych przypadkach nawet unikaiąc zwłoki przedsiębrać Komorze należy ogłoszenie pomienioney rezolucyi nie czekaiąc przytomności iego. Zawsze iednak, gdy się oskarżony na terminie publikacyi nie znayduie, powinna mu Komora rezolucyą natychmiast kommunikować, tudzież go uwiadomić na piśmie iakie mu podług §. 16*go* śrzodki dalszey obrony pozostaią, i ieźli depozytu w gotowiznie Komorze nie złożył, ale kaucyą na piśmie stawił, wezwać go do wypłaty kary i kosztów rezolucyą Dyrektora Skarbu ustanowionych. A gdyby oskarżony w przeciągu oznaczonego dwutygodniowego czasu dalszych nie przedsiębrał środków obrony, ani się z należności powyższey nie uiszczał, powinna Komora rekwirować Magistrat lub Władzę którąkolwiek mieysca zamieszkania oskarżonego, aby tenże do wypłaty należności rezolucyą Dyrektora oznaczoney exekucyą przymuszonym został.

§. 19.

Depozyta przez oskarżonego złożone aż do ostateczney decyzyi sprawy, prócz expensy na porto awansowaney, nienaruszenie zachowywane bydź powinny. Gdy zaś ta nastąpi, do podziału kary przystępować należy w sposób następuiący:

Kara dzielona bydź ma na dwadzieścia cztery równe części, z których:

a. Dwanaście dwudziestych czwartych czyli połowa na rzecz Skarbu.

b. Jedenaście dwudziestych czwartych na rzecz Denuncyanta, a nakoniec

c. Jedna dwudziesta czwarta na rzecz Oficyalisty, który indagacyą wyprowadził, rachowane bydź maią.

Jeżeliby dwóch lub więcey było Denuncyantów, iako to donoszący, obiekt defraudowany na Komorę Celną lub Urząd Konsumcyyny zabieraiący *(Saisissant)* etc. etc. natenczas iedenaście dwudziestych czwartych części kary *pro denuntiatione ad b.* oznaczone na równe części między Denuncyantów dzielone bydź maią.

Oskarżony prócz kary powyższey podatek defraudowany do percepty bieżącey i koszta wynikłe zapłacić osobno powinien. A gdyby był w stanie niemożności opłacenia takowych lub w ciągu processu zniknął, tak, iż kosztów pomienionych i podatku defraudowanego od niego dostać nie można; natenczas z obiektu zaareszto-

wanego, a *plus licitanti* sprzedanego podatek i koszta wyżey rzeczone potrącić, pozostałą zaś resztę wyżey wyrażonym sposobem między Skarb, Denuncyantów i Oficyalistę, który indagacyą prowadził, podzielić należy.

§. 20.

W przypadkach zmiany Oficyalistów po komorach z powodu zaszłey onych translokacyi lub śmierci etc. etc. ci Oficyaliści oznaczoną §. 19 *ad c.* iedną dwudziestą czwartą część pobierać maią, którzy wtenczas przy Komorze znaydować się będą, gdy finalne zadecydowanie processu i obrachowanie Kary nastąpi; ponieważ trudną byłoby rzeczą bliższe przedsiębrać w podobnych okolicznościach działy między przychodzących i odchodzących Oficyalistów lub ich Sukcessorów.

§. 21.

Pamiętać zawsze na to powinny Komory, że ieżeliby po ukończonym którym processie nic do powrócenia na rzecz oskarżonego z złożonego przez niego nie było depozytu, natenczas zawsze okoliczność podobna zaświadczeniem Inspektora Wydziałowego udowodnianą bydź powinna.

§. 22.

Wpływy z Kar Komor szczególnych wraz z extraktami kwartalnie do Kass głównych Departamentowych Sekcyi dochodów niestałych odsyłane bydź maią.

§. 23.

Co pół roku maią Komory Listę processów swoich podług załączonego pod Litt: *B.* do Instrukcyi ninieyszey Schemmatu Dyrektorowi Skarbu podawać, i w takowey liście wszystkie processa bieżące, to iest wszystkie processa w tem półroczu ukończone, do decyzyi Dyrektorowi Skarbu przesłane i inne nieukończone dokładnie wyrażać. Gdyby zaś w połroczu którem, Komora żadnych nie miała do okazania processów, powinna natenczas w mieysce pomienioney Listy Dyrektorowi atest, iako żadnych nie miała w owem półroczu processów, wraz z osobnym rapportem podawać.

§. 24.

Przykomórki Celne processa instruować same nie mogą, ale wydarzone denuncyacye do Główney Komory Celney sobie przełożoney zanosić i od niey dalszego oczekiwać rozporządzenia.

§. 25.

Do rachunków rocznych starać się powinny Komory o zupełność dokumentów czyli dowodów *(Belage)* i takowe co do szczegółów percepty i expensy Kassy Karney, iako to Dekreta konfiskaty, protokóły aukcyyne, Kwity na wypłacone depozyta Kar, Kwity na wypłacone części Denuncyantów, należności Denuncyantów *pro vigillantia*, porto etc. etc. starannie zbierać.

Ar-

Artykuł III.

O Kosztach processowych.

§. 26.

Oskarżony, który się do popełnionego przestępstwa nie czyniąc wybiegów przyznaie i karze poddaie, prócz defraudowanego podatku, koszta tylko na porto i inne w gotowiznie zaszłe wydatki ponosić iest obowiązany, i natenczas po odtrąceniu kosztów i należności osoby sądowey likwidowaney podział kary §. 19 przepisany następować powinien. A gdyby kara do zaspokoienia kosztów i należności osoby sądowey dostateczną nie była, i takowe z Kassy Kar i Konfiskat opłacone bydź musiały, wypłata takowa bez szczególnego upoważnienia Dyrektora mieysca mieć nie może, i iako expens à *conto* Kassy główney Departamentowey uważana bydź powinna.

§. 27.

W każdym przypadku, w którymby oskarżony nie poddaiąc się karze do formalney indagacyi sprawy przystąpić chciał, i po zadecydowaniu oney winnym się okazał, do poniesienia wszelkich wynikłych kosztów pociągany bydź powinien.

§. 28.

Koszta te są następuiące:

a. Koszta od wpisu i dekretu, które podług §. 72*go* Ustawy Stęplowey *de da-*

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA w Toruniu

to 24 Marca 1809 i wartości obiektu oznaczane bydź powinny.

b. Należność osób do indagacyi sprawy użytych tudzież świadków, Detaxatorów etc. etc. i nakoniec

c. Porto i inne w gotowiznie z powodu wytoczoney Sprawy wynikłe wydatki.

§. 29.

Jeźliby oskarżony chciał dalsze przedsiębrać prawne śrzodki, powinna Komora złożyć sobie kazać depozyt proporcyonalny, dla pewności zaspokoienia dalszych kosztów processowych, gdyż poprzedniczo przez oskarżonego złożony nie iest dostateczny.

Artykuł IV.

Przepisy Ogólne.

§. 30.

Jeźli osoba na przestępstwie Celném lub Konsumcyyném zdybana, ucieczką się ratowała i uszła, a obiekt tylko lub towar przemycany w ręku *Saisissanta* pozostał, i Komorze mógł tylko bydź dostawiony; natenczas wezwać należy właściciela przez gazety aby się stawił do tłumaczenia, a ieżeli się nie stawi, wtedy w niemożności wyśledzenia przestępnego i dalszego poszukiwania opłaty defraudowanego podatku, obiekt skonfiskowany więcey daiącemu publicznie sprzedany będzie, i należy na kupuiącego włożyć obowiązek zaspokoienia do bieżącey percepty defraudowanego poda-

tku, lub takowy z gotowizny z sprzedaży skonfiskowanego obiektu na rzecz Skarbu stosownie do §. 19 potrącić.

§. 31.

Kontraband towary przy wprowadzeniu w kray schwytane, pod obowiązkiem tylko niezwłócznego onych z kraiu wywozu publicznie sprzedawane bydź mogą.

§. 32.

Przy defraudacyach Podatku Konsumcyynego od rzezi, następuiące zachowywane bydź powinny przepisy na mocy Urządzenia pod d. 10 Lipca 1807 w tey mierze wydanego i przy końcu Instrukcyi ninieyszey pod Litt: *C.* załączonego.

a. Każda sztuka skrycie zabitego bydlęcia i wszelkie mięso ze Wsi do Miast *in fraudem* opłaty Konsumcyyney wprowadzone, niezwłoczney iedynie na zysk Skarbu podpada konfiskacie. Jeźli właściciel wartości defraudowanego takowego obiektu na rzecz Skarbu opłacić i tegoż odebrać nie zechce; obiekt defraudowany więcey daiącemu po zaszłem terminu licytacyi ogłoszeniu publicznie sprzedany, i z sprzedaży tey zebrana gotowizna w depozyt aż do ukończenia sprawy zachowana na Komorze Konsumcyyney bydź powinna.

b. Prócz Konfiskaty defraudowanego bydlęcia lub mięsa, Defraudant przypadaiący *ad ordinaria* defraudowany po-

datek Konsumcyyny wraz z Ibertragiem do bieżącey percepty opłacić powinien.

c. Kara na defraudacyą Konsumcyyną co do podatku od rzezi, zależy na wypłacie *ad pœnalia* dziesięciorakiego defraudowanego podatku Konsumcyynego *exclusive* Ibertragu, a to stosownie do Tyt: III. §. 53 Zbioru Ustaw pod dniem 1 Października 1809 roku wydanego.

d. Podatku takowego *ad pœnalia* od rzezi opłaconego część czwarta na rzecz Delatora rachowana bydź ma.

§. 33.

Co się zaś tycze Kar na defraudacye podatku Konsumcyynego od piwa, wódki, miodu etc. etc. oznaczonych, odsyła się Komory do Zbioru Ustaw pod dniem 1 Października 1809 roku wydanego i Instrukcyi dla Pisarzow Celnych i Exaktorów Konsumcyynych *de dato* 1. Września 1809 roku.

§. 34.

Scisłe wykonywanie przepisów powyższych Komorom szczególnym i dozorowaniu Inspektorów Wydziałowych poleca się.

W Warszawie d. 20 Listopada 1809.

Podpisano JAN *WĘGLENSKI*,
Minister Skarbu.
LABESIUS,
Plenipotent Skarbu.

Litt: A.

MINISTER SKARBU.

Chcąc ułatwić rozpoznawanie kaucyy i zapewnić się od pomyłek w tey mierze zdarzać się mogących, oświadcza, iż żadna kaucya Skarbowi służąca za legalną nie może bydź przyiętą, ieźli się nie zgadza z przepisami następuiącemi:

1e. Jeźli dobra Ziemiańskie są obiektem kaucyi, naówczas kaucya tak musi bydź hypotekowana, iż po intabulacyi kaucyi przynaymniey trzecia część wartości dóbr wolną zostaie od ciężarów.

2re. Jeżeli dom lub possessya mieyska iest obiektem kaucyi, wtedy po intabulacyi kaucyi, przynaymniey połowa wartości teyże possessyi musi wolną zostać od długów lub ciężarów.

3cie. Z tęgo wynika, że takowa kaucya póki nie iest hypotekowana, nie może bydź przyiętą.

4te. Wartość dóbr Ziemiańskich przy rozpoznawaniu kaucyy, nie zawsze tak może bydź przyiętą, iak w xięgach hypotecznych iest zapisana, lecz tylko w tym przypadku, ieżeli mocą detaxacyi sądowey, lub na fundamencie kontraktu kupnego przed rokiem 1796 zawartego, intabulowana została; inaczey za wartość dóbr tylko ta summa rachuie się, która podług Akt Hypotecznych przed rokiem 1796 iako cena kupna tychże dóbr zapła-

coną została. Jeżeli zaś w Aktach Hypotecznych nie ma takowych kontraktów kupnych, natenczas wartość dóbr rachuie się tylko podług taryffy dziesiątego grosza w roku 1789 wydaney.

5te. Domy lub possessye mieyskie za kaucyą nie mogą bydź przyięte, ieźli od Towarzystwa ogniowego nie są assekurowane. Wartość domów stosuie się do ostatniey ceny kupna bez różnicy czasu, lecz summa kaucyi nigdy nie może przewyższać summę od Towarzystwa Ogniowego assekurowaną.

6te. Papiery i Obligacye Rządu Xięstwa Warszawskiego za kaucyą przyymuią się, lecz żaden Oblig prywatny bez hypoteki nie może bydź przyiętym.

Minister Skarbu zaleca WW. Dyrektorom Skarbu, aby pod własną odpowiedzialnością takowych przepisów z oka nie spuszczali.

w Warszawie d. 2 Listopada 1809 R.
(podpisano) *Jan Węgleński*,
Minister Skarbu.

Litt: C.

W Imieniu Kommissyi Rządzącey
Dyrekcya Skarbu.

Gdy kara 10 Czerwonych Złotych na biiących skrycie na szkodę Skarbu Publicznego po domach bydło, przez bywszego Zastepcę Dyrektora Skarbu, pod d. 26 Mar-

ca 1807 postanowiona od każdey sztuki bydlęcia bez różnicy, czy iednakowo od wołu, krowy, etc. etc. oraz czy równie w małych miastach iak w Warszawie i miastach głownych regulować się powinna, a ztąd stała się słusznym powodem wątpliwości, iak o tym odebrała doniesienie od Deputacyi Cełł Departamentu Warszawskiego, dnia 23 Czerwca a. c., takowe tey kary czyni obiaśnienie, i sprawiedliwiey do sztuki bydła przystosowany rozkład postanawia.

1*e.* w Warszawie gdzie rzeźnicy i inne osoby obowiązane są w publicznych Szlachtuzach bić bydło, gdy rzeźnik lub inna osoba dostrzeżona, i dostatecznie przekonana zostanie o skryte zabicie bydlęcia, za karę zapłaci zwyczayną opłatę dziesięcioraką, a gdy podług Ustawy i Instruktarża podatku od rzezi opłaca od wołu Zł: Pol: 18, za karę więc od tegoż wołu zapłaci Zł: 180, od krowy Zł: 160, od cielęcia Zł: 20, od bukata i iałowicy Zł: 60, od wieprza i świni Zł: 25, od kozła, kozy i koźlęcia Zł: 10, od barana, owcy i iagnięcia Zł: 6 gr: 20. Ten sam rozkład kary ściąga się do miast głownych, iako to Poznania, Kalisza, Płocka, Bydgoszczy etc. etc.

2*re.* W małych miastach gdzie dla nieznayduiących się Szlachtuzów publicznych, maią rzeźnicy pozwolone bicie bydła w

domach, za poprzedzaiącém iednak o- powiedzeniem, i uwiadomieniem Offi- cyalisty, do dozoru Podatku Konsum- cyynego postanowionego: gdy rzeźnik lub inne *individuum* dostrzeżone i do- statecznie przekonane zostanie, o prze- stępstwo, zapłaci za karę dziesięć razy zwyczayną opłatę dla małych miast po- stanowioną, to iest:

Od Wołu Zł: Pol:	- -	160.
— Krowy	- - - - -	120.
— Bukata i Jałowicy	-	60.
— Cielęcia	- - - -	15.
— Wieprza i Swini	- -	20.
— Barana, Owcy i Jagnięcia		6. gr: 20.
— Kozła, Kozy i Kozlęcia		10.

3*cie*. Oprócz kary wyżey wyrażoney, każda sztuka skrycie zabitego bydlęcia, podpa- da konfiskacie na zysk iedynie Skarbu.

4*te*. Dla Delatora z kary dziesięcioroko o- płaconey, wyznacza się czwarta część, czyli od wołu w Warszawie i głownych miastach Zł: Pol: 45, a w małych mia- stach Zł: 40, i tym sposobem od innych sztuk bydła w proporcyi kary opłaco- ney.

w Warszawie d. 10 Lipca 1807 R.

(podpisano) *Tadeusz Dembowski.*

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA w Toruniu